

Erklæring

Translations are proofread by EDPB Members.
This language version has not been proofread yet.

Erklæring 3/2024 om databeskyttelsesmyndighedernes rolle under forordningen om kunstig intelligens

Vedttaget den 16. juli 2024

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har vedtaget følgende erklæring:

1 ERKLÆRINGENS BAGGRUND OG FORMÅL

1. Den 12. juli 2024 blev forordning (EU) 2024/1689 om harmoniserede regler for kunstig intelligens (forordningen om kunstig intelligens, i det følgende benævnt "AI-forordningen") og om ændring af visse af Unionens lovgivningsmæssige retsakter offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende¹.
2. AI-forordningen fastsætter harmoniserede regler for omsætningen, ibrugtagningen og anvendelsen af kunstig intelligens (i det følgende benævnt "AI") i overensstemmelse med den nye lovgivningsmæssige ramme og kræver markedsovervågning som omhandlet i forordning (EU) 2019/1020². Som anført i artikel 1, stk. 1, har AI-forordningen til formål at forbedre det indre markeds funktion og støtte innovation og samtidig fremme udbredelsen af menneskecentreret og troværdig AI og sikre sundhed, sikkerhed og et højt niveau af beskyttelse af de grundlæggende rettigheder nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (i det følgende benævnt "chartret"),

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (forordningen om kunstig intelligens) (EØS-relevant tekst), (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj>).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EØS-relevant tekst).

herunder for så vidt angår den grundlæggende ret til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger (henholdsvis artikel 7 og 8 i chartret).

3. Ud fra dette perspektiv skal AI-forordningen og EU's databeskyttelseslovgivning (navnlig GDPR³, EUDPR⁴ og retshåndhævelsesdirektivet⁵ samt e-databeskyttelsesdirektivet⁶) i princippet⁷ betragtes (og fortolkes konsekvent) som komplementære og gensidigt forstærkende instrumenter. Dette skal gøres både med hensyn til lovens mål og med hensyn til den beskyttelse, der ydes, herunder de rettigheder, som berørte personer ("registrerede", jf. GDPR) nyder. Det er endvidere vigtigt at understrege, at Unionens databeskyttelseslovgivning finder fuld anvendelse på behandlingen af personoplysninger, der indgår i AI-systemernes livscyklus, som udtrykkeligt anerkendt i artikel 2, stk. 7, i AI-forordningen (se også betragtning 9 og 10).
4. Faktisk er behandlingen af personoplysninger (som ofte er tæt forbundet med ikke-personoplysninger) i løbet af AI-systemers livscyklus – og især i løbet af livscyklussen for AI-systemer, der udgør en høj risiko for grundlæggende rettigheder⁸ – helt klart (nu og fremdeles) et centralt element i de forskellige teknologier, der er omfattet af definitionen på AI, jf. artikel 3, stk. 1, i AI-forordningen. Af disse grunde har nationale databeskyttelsesmyndigheder været aktive i forhold til denne teknologiske udvikling⁹, og Databeskyttelsesrådet, som nøje har fulgt lovgivningsprocessen vedrørende AI-forordningen¹⁰, har allerede indledt undersøgelsen af sit (mangesidede) samspil med EU's databeskyttelseslovgivning.

---

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EØS-relevant tekst) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1-88).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EØS-relevant tekst), EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39-98.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA, EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89-131.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37-47).

⁷ Mere specifikt er AI-forordningen for så vidt angår biometrisk fjernidentifikation *lex specialis* i forhold til retshåndhævelsesdirektivet (artikel 5, stk. 1, litra h), i AI-forordningen).

⁸ Se i denne henseende størstedelen af de AI-systemer, der er opført i bilag III til AI-forordningen.

⁹ Det har materialiseret sig i EU-jurisdiktionerne gennem positionspapirer, offentlige høringer, parlamentariske høringer, retningslinjer, udtalelser i forbindelse med konsekvensanalyser vedrørende databeskyttelse, undersøgelser, korrigerende foranstaltninger og (nogle gange) sanktioner. Derudover deltager databeskyttelsesmyndigheder også i forskellige reguleringsmæssige sandkasser.

¹⁰ Se navnlig fælles udtalelse 5/2021 fra Databeskyttelsesrådet og EDPS om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om harmoniserede regler for kunstig intelligens (forordningen om kunstig intelligens) af 18. juni 2021 (i det følgende benævnt "fælles udtalelse 5/2021 fra Databeskyttelsesrådet og Den Europæiske Tilsynsførende"); Databeskyttelsesrådets erklæring om pakken om digitale tjenester og datastrategien, vedtaget den 18. november 2021.

5. Med denne erklæring vil Databeskyttelsesrådet gerne sætte yderligere fokus på tilsyns- og koordineringsspørgsmål, der kan opstå i forbindelse med medlemsstaternes udpegelse af kompetente myndigheder¹¹ på områder, der er så tæt knyttet til beskyttelsen af personoplysninger. Det bør tages i betragtning, at håndhævelsesrammen for AI-forordningen på nationalt plan vil skulle opbygges i året efterfølgende AI-forordningens ikrafttræden omkring én eller flere etablerede eller udpegede "nationale kompetente myndigheder", navnlig markedsovervågningsmyndigheder¹², der interagerer både indbyrdes og med databeskyttelsesmyndigheder og andre myndigheder med ansvar for beskyttelsen af grundlæggende rettigheder.¹³ Databeskyttelsesrådet anerkender, at nogle medlemsstater allerede har besluttet at udpege markedsovervågningsmyndigheder, og at nogle af henstillingerne i denne erklæring derfor muligvis ikke er fuldt ud relevante i disse tilfælde.
6. Som allerede anført i den fælles udtalelse fra Databeskyttelsesrådet og EDPS¹⁴ bør databeskyttelsesmyndighedernes fremtrædende rolle på nationalt plan i denne nye håndhævelsesramme anerkendes, navnlig på grund af de erfaringer og den ekspertise, de har indsamlet i forbindelse med udarbejdelsen af retningslinjer og bedste praksis og gennemførelse af håndhævelsesforanstaltninger vedrørende AI-relaterede spørgsmål i forbindelse med behandling af personoplysninger på både nationalt og internationalt plan¹⁵. Databeskyttelsesmyndigheder har vist sig at være uundværlige aktører i den kæde, der fører til en sikker, rettighedsorienteret og beskyttet anvendelse af AI-systemer på tværs af sektorer.
7. Det bør desuden påpeges, at udpegelsen af databeskyttelsesmyndigheder som markedsovervågningsmyndigheder vil være til gavn for alle interessenter i AI-værdikæden, idet der stilles et centralt kontaktpunkt til rådighed, der letter interaktionen mellem forskellige tilsynsorganer berørt af både AI-forordningen og EU's databeskyttelseslovgivning.
8. I lyset af AI-forordningen mener Databeskyttelsesrådet desuden, at følgende punkter er af særlig betydning:
  - Ud over deres ekspertise inden for AI-teknologier er databeskyttelsesmyndighederne kyndige på mange af de områder, der henvises til i artikel 70, stk. 3, i AI-forordningen, såsom databehandling og datasikkerhed, og kompetente til at vurdere de risici for grundlæggende rettigheder, som nye teknologier udgør
  - Databeskyttelsesmyndigheder kan på grund af deres fulde uafhængighed¹⁶ sikre et effektivt uafhængigt tilsyn med AI-systemer som krævet i artikel 70, stk. 1, i AI-forordningen¹⁷
  - I medfør af artikel 74, stk. 8, i AI-forordningen skal databeskyttelsesmyndigheder – eller andre myndigheder, der er underlagt samme krav om uafhængighed (på de betingelser, der er fastsat

---

¹¹ Se betragtning 153 i AI-forordningen.

¹² Se artikel 3, stk. 48, i AI-forordningen.

¹³ Se artikel 77 og betragtning 157 i AI-forordningen.

¹⁴ Se navnlig punkt 47 ff. i fælles udtalelse 5/2021 fra Databeskyttelsesrådet og EDPS.

¹⁵ Databeskyttelsesmyndighederne har været aktive gennem lang tid og samarbejder også om forskellige spørgsmål vedrørende AI-systemer i forskellige internationale fora (G7's rundbordsmøde mellem databeskyttelses- og privatlivsmyndigheder, Global Privacy Assembly – GPA, International Working Group on Data Protection in Technology, Europarådet, internationale standardiseringsorganisationer osv.) og, gennem deres repræsentanter, i OECD. Denne integration er særlig vigtig i den aktuelle sammenhæng, hvor regulering af kunstig intelligens drøftes indgående på globalt plan, navnlig for så vidt angår udviklingen af standarder.

¹⁶ Se artikel 8, stk. 3, i chartret og artikel 16, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt "TEUF").

¹⁷ Se også betragtning 79 og 80 i AI-forordningen.

i artikel 41-44 i direktiv (EU) 2016/680) – udpeges som markedsovervågningsmyndigheder for højrisiko-AI-systemer opført i punkt 1 i bilag III til AI-forordningen, for så vidt som de anvendes til retshåndhævelsesformål, grænseforvaltning og retsvæsen og demokrati, og for højrisiko-AI-systemer opført i punkt 6, 7 og 8 i bilag III til AI-forordningen, som er centrale elementer i den demokratiske orden

- Fra et systematisk perspektiv er det også særligt værdifuldt, at hvis EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer er omfattet af AI-forordningens anvendelsesområde, fungerer EDPS som den kompetente myndighed for tilsynet med dem, som fastsat i artikel 70, stk. 9, i AI-forordningen¹⁸
- I lyset af bestemmelserne i artikel 26, stk. 9, og artikel 27, stk. 4, i AI-forordningen, og afsnit C, punkt 5, i bilag VIII til AI-forordningen, forventes der desuden et tæt forhold mellem konsekvensanalysen vedrørende databeskyttelse og konsekvensanalysen vedrørende grundlæggende rettigheder¹⁹.

2 HENSTILLINGER

9. Databeskyttelsesrådet anbefaler, at databeskyttelsesmyndigheder udpeges af medlemsstaterne som markedsovervågningsmyndigheder for de højrisiko-AI-systemer, der er nævnt i artikel 74, stk. 8, i AI-forordningen. Databeskyttelsesrådet anbefaler endvidere, at medlemsstaterne under hensyntagen til den nationale databeskyttelsesmyndigheds synspunkter overvejer at udpege databeskyttelsesmyndigheder som markedsovervågningsmyndigheder for de resterende højrisiko-AI-systemer, der er opført i bilag III, navnlig hvis disse højrisiko-AI-systemer er inden for sektorer, der sandsynligvis vil påvirke fysiske personers rettigheder og friheder for så vidt angår behandlingen af personoplysninger, medmindre disse sektorer er omfattet af en obligatorisk udpegelse i henhold til AI-forordningen (f.eks. den finansielle sektor).
10. I betragtning af ovenstående og eftersom det centrale kontaktpunkt i henhold til AI-forordningen bør være en markedsovervågningsmyndighed, jf. artikel 70, stk. 2, i AI-forordningen, bør databeskyttelsesmyndigheder (der fungerer som markedsovervågningsmyndigheder) udpeges som centrale kontaktpunkter for offentligheden og modparter på medlemsstats- og EU-plan. Dette ville ikke berøre medlemsstaternes repræsentanter i Det Europæiske Udvalg for Kunstig Intelligens, som kan være forskellige, jf. artikel 65, stk. 4, litra b), i AI-forordningen. Dette ville også muliggøre en ensartet, konsekvent og effektiv tilgang på tværs af de forskellige sektorer.
11. Set i et bredere perspektiv er der behov for et robust samarbejde mellem markedsovervågningsmyndigheder og de andre enheder, der har til opgave at føre tilsyn med AI-systemer²⁰, herunder databeskyttelsesmyndigheder, og der skal fastsættes klare procedurer i denne henseende på grundlag af artikel 74, stk. 10, i AI-forordningen²¹. Sådanne procedurer bør opbygges og udvikles i henhold til princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, som fremhævet af Domstolen i *Bundeskartellamt-sagen*²². På den måde kan uoverensstemmelser mellem beslutninger truffet af forskellige tilsynsmyndigheder og -organer

---

¹⁸ Se også artikel 3, stk. 48, artikel 74, stk. 9, og artikel 43, stk. 1, i AI-forordningen.

¹⁹ Se artikel 26, stk. 9, og artikel 27, stk. 4, i AI-forordningen, og punkt 5 i bilag VIII til AI-forordningen.

²⁰ Navnlig inden for produktsikkerhed (f.eks. i forbindelse med intelligent legetøj, jf. også bilag I), konkurrence, digitale tjenester og medietjenester, finansielle tjenesteydelser, forbrugerbeskyttelse og beskyttelse af grundlæggende rettigheder.

²¹ Hvad angår de aktiviteter, der udføres inden for de reguleringsmæssige sandkasser, se også artikel 57, stk. 10, i AI-forordningen.

²² Domstolens dom af 4. juli 2023, Meta Platforms m.fl. (Conditions générales d'utilisation d'un réseau social, C-252/21, ECLI:EU:C:2023:537), navnlig præmis 53-63.

forebygges i det digitale økosystem, og synergier kan udnyttes i sammenhængende, effektive og komplementære håndhævelsesforanstaltninger til gavn for enkeltpersoner og for retssikkerheden.

12. Mens tildelingen af nye opgaver og beføjelser med hensyn til tilsynet med AI-systemer kunne lettes af de juridiske og tekniske færdigheder, der allerede findes i databeskyttelsesmyndighederne, medfører selve det faktum, at der påtænkes nye opgaver og beføjelser for databeskyttelsesmyndighederne, herunder i deres egenskab af markedsovervågningsmyndigheder, at der er behov for, at medlemsstaterne stiller yderligere menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed.
13. De overvejelser, der hidtil er gjort vedrørende forholdet mellem nationale databeskyttelsesmyndigheder og markedsovervågningsmyndigheder i henhold til AI-forordningen, gælder ligeledes for de tilsynsmæssige aktiviteter, der udføres af AI-kontoret²³ på AI-modeller til almen brug, der lige så godt kan trænes med personoplysninger²⁴, og hvis output kan påvirke enkeltpersoners ret til privatlivets fred og databeskyttelsesrettigheder. I den forbindelse er der i øjeblikket ikke fastsat nogen klar koordinering i AI-forordningen mellem AI-kontoret og databeskyttelsesmyndighederne/Databeskyttelsesrådet.
14. Databeskyttelsesrådet understreger, at når en AI-model eller et AI-system til almen brug indebærer behandling af personoplysninger, kan den/det – ligesom ethvert andet AI-system – henhøre under tilsynsopgaverne, alt efter hvad der er relevant, for de relevante nationale databeskyttelsesmyndigheder (som også samarbejder i henhold til kapitel VII i GDPR) og for EDPS (når den/det falder ind under EUDPR). Derfor kan nationale databeskyttelsesmyndigheder og EDPS ikke undgå at blive behørigt inddraget i tilsynet med disse systemer, når der opstår spørgsmål om forhold, der er omfattet af Unionens databeskyttelseslovgivning. Dette er nødvendigt for at overholde artikel 8 i chartret og artikel 16 i TEUF, herunder for så vidt angår processen for vurdering af de praksiskodekser, der er nævnt i artikel 56 i AI-forordningen.
15. Databeskyttelsesrådet gør derfor Europa-Kommissionen og AI-kontoret, som er en del heraf, opmærksom på behovet for at samarbejde med de nationale databeskyttelsesmyndigheder og Databeskyttelsesrådet og for efter aftale med dem at etablere et passende gensidigt samarbejde²⁵ på den mest effektive måde og i fuld overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde, som fastslået af Domstolen²⁶.

På vegne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd

Formanden

(Anu Talus)

---

²³ AI-kontoret, omhandlet i artikel 64 i AI-forordningen, er blevet oprettet ved Kommissionens afgørelse af 24. januar 2024 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Kunstig Intelligens, C/2024/390, EUT C, C/2024/1459, 14.2.2024.

²⁴ Se også bilag XI, afsnit 1, stk. 1, litra e), og stk. 2, litra c), i AI-forordningen.

²⁵ Også i lyset af artikel 2, stk. 3, litra c) og d), og artikel 3 og 6 i Kommissionens afgørelse af 24. januar 2024 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Kunstig Intelligens, C/2024/1459.

²⁶ Se fodnote 22 i denne erklæring.